

kommende. Og har Ministeriet ikke naaet at faa udarbejdet et Forslag til denne Sags Ordning paa en hensigtsmæssig Maade; maa Ministeriet dog vel have faaet gjort nogle Forarbejder dertil. Jeg maa derfor tænke mig, at det kunde lykkes Ministeriet inden Forløbet af den første Halvdel af en normal Rigsdagssamling — for endnu regner vi vel en normal Rigsdagssamling fra Oktober til April — at forelægge et Lovforslag angaaende denne Sag, og derfor tillader jeg mig at stille Forslag om, at et saadant Lovforslag skal foreligge for Rigsdagen inden den 15. December 1927 — det vil egentlig sige inden Udgangen af dette Aar, for efter den 15. December kommer jo Rigsdagens Juleferie; saa vil Rigsdagen selv om Samlingens Varighed kun blive normal, faa 3 Maaneder til for sit Vedkommende at behandle Sagen og dog faa den afsluttet i næste Rigsdagssamling. Derfor har jeg bragt denne Dato i Forslag. Jeg er bange for, at hvis det først skal ske inden den 15. Februar 1928, som det konservative Parti foreslaar med Tilslutning fra Venstre, forløber ogsaa den Rigsdagssamling let, uden at vi har faaet en endelig Ordning.

Dernæst har jeg stillet Forslag om, at Landmandsbankens Ledelse ikke maa benytte Statens Garanti til — udover de i Nationalbanken løbende Laan — at optage Laan eller forny de allerede stiftede Laan. Jeg finder det højst uheldigt, at Ledelsen af Landmandsbanken har optaget Laan til et samlet Beløb af mellem 60 og 70 Mill. Kr. siden sidste Efteraar. Det er jo enorme Beløb, og det er aldeles urimeligt at sige, at det skulde være normal Bankforretning at optage midlertidige Laan mod Statens Garanti i Udlandet. Der har sandelig aldrig nogen Sinde før været nogen Bank i Danmark, der kunde laane paa den Maade, saa det kan ikke være Tradition eller Skik og Brug. Noget saadant har man aldrig kendt før, og jeg haaber, at heller aldrig nogen Bank skal faa en saadan Ret. Jeg mener heller ikke, at det er tilladeligt, at Ledelsen af Landmandsbanken har gjort det. Det er nu imidlertid sket, og som Forholdene ligger, er der vel ikke noget at gøre ved det. Men naar nu Staten laaner 20 Millioner Dollars, hvilket paa det nærmeste dækker eller rettere sagt godt og vel, haaber jeg da, dækker de Laan, som Landmandsbankens Ledelse siden i Fjor Efteraar har optaget mod Statens Garanti, og disse Laan altsaa kan indfries ved Forfaldstid, hvilket indtræder meget snart, idet det er Laan paa 1, 2 og 3 Maaneder, og ingen af

dem vel er helt friske, synes jeg, at dermed maa dette Forhold være bragt ud af Verden, og at Landmandsbanken, hvis den kommer i den Situation, at den mangler Driftskapital, saa maa henvende sig til den paa-gældende Minister, og denne maa da, naar han erkender, at det er nødvendigt, at Landmandsbanken faar Driftskapital, henvende sig til Lovgivningsmagten for paa normal forfatningsmæssig Maade at optage det fornødne Laan til at forstrække Landmandsbanken med. Det er dog virkelig en aldeles uforsvarlig Tilstand, at disse for Offentligheden ganske ukendte Mænd — jeg siger ikke dermed noget ondt om dem, for den, som har levet skjult, har jo levet godt, men hvem i Danmark kender Direktør Oluf Nielsen og Direktør Emil Hertz? — skulde have Lov til mod Statens Garanti, altsaa forpligtende Staten, at optage Laan i Udlandet til de Beløb, som de overhovedet selv skønnede fornødne — altsaa i det sidste godt og vel halve Aar Laan til saa enorme Summer, som jeg har nævnt, 60—70 Mill. Kr. Naar den højtærede Finansminister med en Bank i Amerika aftaler et Laan paa 20 Millioner Dollars, altsaa et Laan af lignende Størrelse som det samlede Beløb af de Laan, som Landmandsbankens Ledelse har optaget paa egen Haand — vel sagtens, maa jeg gaa ud fra, med Ministerens Kendskab —, træffer han Aftalen under Forbehold af Rigsdagens Samtykke. Uden Rigsdagens Samtykke kan Ministeren ikke optage noget Laan, men Landmandsbankens Direktører kan optage Laan den ene Gang efter den anden til et samlet Beløb saa enormt som det, jeg har nævnt, og det vil altsaa sige, at de er langt mægtigere end den højtærede Finansminister. Det er en Tilstand, som det er umuligt at opretholde, og jeg har stillet dette Ændringsforslag, for at Lovgivningsmagten eller i hvert Fald dette høje Tings Medlemmer udtrykkeligt skal komme til at udtale sig derom.

Da det Beløb af 20 Millioner Dollars, som den højtærede Finansminister nu formoder jeg, faar Bemyndigelse til at optage, allerede i Forvejen gennem en Række midlertidige Laan er optaget af Landmandsbankens Ledelse, vil jo det, at disse 20 Millioner Dollars kommer her til Landet fra Amerika, desværre ikke bevirke nogen Kapitaltilførsel her til Landet og altsaa ikke nogen Forbedring af vort Erhvervs-livs Kaar.

Jeg gaar ud fra efter de Udtalelser, som den højtærede Finansminister fremsatte i det Udvalg, hvori man har forberedt Forelæggelsen af dette Lovforslag, at efter-